

สภาพปัญหาและความสำคัญของการศึกษา

การปกครองท้องถิ่น เป็นการจัดรูปแบบการปกครองในลักษณะของการกระจายอำนาจ (decentralization) ในการปกครองจากส่วนกลางไปให้ท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสปกครองและบริหารงานท้องถิ่นด้วยตนเอง เพื่อให้งานดำเนินไปได้อย่างประหยัคมีประสิทธิภาพ และตรงตามความประสงค์ของประชาชน ด้วยเหตุผลที่ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่น ย่อมจะทราบความต้องการของท้องถิ่นนั้นได้ดีกว่าบุคคลจากท้องถิ่นอื่น และยิ่งกว่านั้นประชาชนผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นที่อยู่แห่งท้องถิ่นนั้น ย่อมมีความรู้สึกผูกพันต่อท้องถิ่นนั้น ๆ ยิ่งกว่าผู้อื่น ดังนั้นการปกครองท้องถิ่นนอกจากจะเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาลส่วนกลางแล้ว ยังเป็นการปลุกฝังให้ประชาชนได้เรียนรู้การปกครองตนเองจากระดับต่ำสุด ซึ่งเป็นเสมือนการปลุกฝังหยั่งรากแก้วประชาธิปไตยให้แก่ประชาชนและประเทศชาติ¹

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญแก่การปกครองท้องถิ่นอย่างจริงจัง มาตั้งแต่หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 และต่อมาได้เห็นความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นด้วยการระบุไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับพุทธศักราช 2517 และฉบับปัจจุบัน (2521) ขณะนี้ประเทศไทยได้จัดการปกครองท้องถิ่นอยู่ 5 รูปแบบ คือ สุขาภิบาล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด มหานคร และเมืองพัทยา² ในบรรดาสถาบัน

¹สมพงษ์ เกษมสิน, การปกครองของไทย (นครหลวงกรุงเทพธนบุรี : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2515), หน้า 141.

²ประยัต หงษ์ทองคำ และพรศักดิ์ ค่องแก้ว, ปัญหาและแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของการบริหารเทศบาลไทย (กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2529), หน้า 2.

การเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวนี้ นับว่าเทศบาลเป็นสถาบันที่มีความสำคัญไม่น้อย โดยเฉพาะเป็นหน่วยการปกครองที่จัดตั้งขึ้นในชุมชนที่มีความเจริญ นานาประเทศต่างประสบความสำเร็จในการใช้เทศบาลเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการปกครองประเทศให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น การปกครองท้องถิ่นในต่างประเทศที่เจริญแล้วนั้น ได้ดำเนินการมาเป็นศตวรรษ ระบบการ หลักเกณฑ์ ระเบียบแบบแผน ตลอดจนผู้บริหาร รวมทั้งประชาชน มีความเข้าใจ มีประสบการณ์ในการปกครองตนเองเป็นอย่างดี งานของเทศบาลจึงดำเนินไปด้วยความมั่นคงมีประสิทธิภาพและเสถียรภาพ ส่วนการปกครองท้องถิ่นของไทยในรูปของเทศบาลนั้น เพิ่งจะดำเนินการมาเพียง 50 ปีเศษ การดำเนินการทั้งหลายจึงอยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อต้องอาศัยระยะเวลาและประสบการณ์ แม้ต่างประเทศจะได้วางระบบเทศบาลและวิธปฏิบัติให้เกิดผลดีแล้ว ก็ยังมีปัญหาในการปรับปรุงอยู่เสมอ การที่จะจำลองรูปแบบและวิธีการ มาให้เหมาะสมกับสถานการณ์บ้านเมืองของเรานั้นไม่ใช่้งานง่าย ทั้งนี้ด้วยความแตกต่างของพื้นฐานทางสังคม และคุณลักษณะของประชาชน จึงมีคำกล่าวกันว่า "ในระบบการปกครองที่ดีและใช้ได้ผลมีประสิทธิภาพในประเทศหนึ่ง อาจไม่เหมาะสมกับอีกประเทศหนึ่งก็ได้"³ โดยเฉพาะหากเรามองในแง่บุคคล ในรูปแบบการปกครองท้องถิ่นโดยทั่ว ๆ ไป จะประกอบด้วยบุคคล 2 ประเภทที่สำคัญ คือ ประเภทที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติ ได้แก่ สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร ได้แก่ คณะเทศมนตรี เป็นต้น ประเภทนี้ถือได้ว่าเป็นฝ่ายการเมืองได้ตำแหน่งมาโดยการเลือกตั้ง (election) และอีกประเภทเป็นพนักงานประจำท้องถิ่น (career official)⁴ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่หรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาลก็เช่นกัน ฝ่ายที่มาจากการเมือง คือ สมาชิกสภาเทศบาล ที่ราษฎรเลือกขึ้นมาทำหน้าที่นิติบัญญัติ และควบคุมการบริหารงานของฝ่ายบริหาร และคณะเทศมนตรี ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารงานของเทศบาล ตามกฎหมาย เนื่องจากบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนประชาชนในท้องถิ่น

³ โฆรีนทร์ พานิชพันธ์, "ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการเทศบาลของประเทศไทย" ใน เทศบาลกับการพัฒนา, หน้า 10. ชูศักดิ์ เทียงตรง, (บรรณาธิการ), (กรุงเทพ ฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517).

⁴ James G. Pate, Local Government and Administration: Principles and Problem (New York : American Book Company, 1958).

และเป็นผู้ดำเนินการทางการเมืองการปกครองทั้งทางด้านบริหารและนิติบัญญัติ เราจึงอาจเรียกบุคคลกลุ่มนี้ว่า นักการเมืองท้องถิ่น ส่วนปลัดเทศบาล พนักงาน เทศบาลนั้น เราก็คือว่าเป็นพนักงานประจำของเทศบาล

การปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรีดังกล่าวข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นด้านการตราเทศบัญญัติ การควบคุมฝ่ายบริหาร หรือการบริหารงานเทศบาล เป็นสิ่งที่ยากลำบากไม่น้อย โดยเฉพาะในทางปฏิบัตินั้นมีปัญหาต่าง ๆ มากมายหลายด้าน ซึ่งตามธรรมชาติของเมืองใหญ่ ๆ ก็มีปัญหามากอยู่แล้ว ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น เรื่องรายรับที่จะนำมาใช้จ่ายในการแก้ไข้ปัญหา ก็เป็นเรื่องยุ่งยากไม่น้อย นอกจากนั้นการดำเนินการต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่การกำหนดนโยบายการพัฒนา การวางแผน การบริหารงาน และการควบคุม การปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนนั้น ๆ ยังอาจต้องประสบปัญหาอื่น ๆ เช่น ปัญหาการเมืองของท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยอิทธิพลของกลุ่มต่าง ๆ ทางการเมืองหรือกลุ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ หรือจากอิทธิพลทางการเมืองจากภายนอก หรือจากผู้มีอำนาจทางการเมืองสูงกว่าได้เข้ามาแทรกแซงปัญหาการลอบหน้าปะจุมุก ปัญหาเล่นพรรคพ้อง หรือเกี่ยวกับคะแนนเสียง ปัญหาส่วนตัว หรือผลประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับบัญชาและขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ที่จะช่วยปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดหมายที่กำหนดไว้ จากการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรีที่อาจก่อให้เกิดปัญหาได้มากมายดังกล่าวข้างต้น เราจะเห็นได้ว่าการวิพากษ์วิจารณ์ในตัวสมาชิกสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรีอยู่นับไม่น้อย อาทิ

"...นักการเมืองในท้องถิ่นของเราในปัจจุบันนี้ ส่วนหนึ่งยังเป็นนักการเมืองสมัครเล่นที่ปราศจากอุดมการณ์ หรือเป็นพ่อค้า นักธุรกิจที่เข้ามามีบทบาททางการเมืองในท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนฐานะและกิจการทางการเมืองการค้าในท้องถิ่นของเขา นักการเมืองในท้องถิ่นประเภทนั้นนอกจากจะไม่เสียสละ หรือใช้ความรู้ความสามารถของตนให้เกิดประโยชน์แก่กิจกรรมการเมืองในท้องถิ่นแล้ว บางที่ยังมีแนวโน้มที่จะเห็นได้ว่าเข้ามาเพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากองค์การปกครองท้องถิ่นเพื่อตนเองและพวกพ้องอีกด้วย"⁵

⁵ ประหยัด หงษ์ทองคำ, "ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการเลือกตั้ง," นิตยสารท้องถิ่น ปีที่ 20 ฉบับที่ 5 (พฤษภาคม 2523): 18.

หรือ

"... คณะเทศมนตรี และสมาชิกสภาเทศบาลส่วนมากมักปฏิบัติหน้าที่ของตนเยี่ยงนักการเมืองมากกว่าจะเป็นนักบริหาร บุคคลเหล่านี้มีความสนใจต้องการที่จะแสวงหาอำนาจ ผลประโยชน์ และเล่นพรรคพวกมากกว่าที่จะสนใจกิจกรรมงานบริการ..... เทศบาลต่าง ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะคณะเทศมนตรี และสมาชิกสภาเทศบาลมิได้ประพฤติตนเป็นนักการเมืองแบบประชาธิปไตย และขณะเดียวกันก็ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นนักบริหารที่ต้ออีกด้วย บุคคลเหล่านี้มักจะคอยหาโอกาสใช้อำนาจทางการเมืองที่ตนมีอยู่ทำลายบุคคลอื่นที่ไม่ใช่พรรคพวกของตน สถานการณ์ที่เลวร้ายเช่นนี้ทำให้รัฐบาลกลางต้องเข้ามาควบคุมด้วยการแต่งตั้งข้าราชการประจำในส่วนภูมิภาค เข้าไปทำหน้าที่เป็นคณะเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลแทนนักการเมืองเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อปกป้องมิให้หน่วยงานเทศบาลต้องกลายเป็นสถาบันทางการเมือง และเพื่อทำให้การบริหารงานเทศบาลเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผนที่ถูกที่ควร..."⁶

นอกจากนี้ ในประเด็นการพัฒนาการเมืองการปกครองท้องถิ่น มีข้อวิจารณ์ว่าการปกครองรูปแบบเทศบาล ยังไม่สร้างการเข้ามีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นผลอย่างหนึ่งเกี่ยวกับตัวสมาชิกสภาเทศบาล สรุปได้ดังนี้⁷

1. สมาชิกสภาเทศบาลยังไม่ได้ทำหน้าที่ เป็นสื่อหรือตัวกลางในการชักนำใจให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมได้คือ
2. ผู้เสนอตัวเป็นคู่แข่งไม่เสนอทางเลือกที่น่าสนใจแก่ประชาชน เช่น ผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งไม่เสนอนโยบายหรือหนทางแห่งความก้าวหน้าให้ประชาชนเข้าใจและตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง

⁶ชัยพร สำเภาเงิน, "อำนาจและหน้าที่ของปลัดเทศบาล," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหาร การเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2511), หน้า 86-88.

⁷อิสเรศ วิจิตรมานะกุล, "การเมืองการปกครองท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชนในความคิดของนักวิชาการ," นิตยสารท้องถิ่น ปีที่ 25 (สิงหาคม 2528): 6-7.

3. สมาชิกสภาเทศบาลทั้งในฐานะที่เป็นสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรี ไม่ได้แสดงความเป็นตัวแทนที่ดีพอที่จะทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นว่า ผู้ที่ประชาชนเลือกตั้งเข้าไปจะทำประโยชน์ให้กับประชาชนได้

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และการวิจารณ์ในตัวสมาชิกภาพเทศบาล คณะเทศมนตรีดังกล่าวแล้ว จึงทำให้ผู้เขียนสนใจที่จะศึกษาเพื่อจะได้ทราบถึงบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรี ซึ่งถือเป็นนักการเมืองท้องถิ่น ในทัศนะหรือความคิดเห็นของประชาชน เมื่อพิจารณาถึงบทบาททางการเมืองของบุคคล บุคคลที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ ก็ตาม สิ่งที่สำคัญคือ การสร้างความคาดหวังของบุคคลอื่นให้เกิดขึ้นต่อตนเองหรือบทบาทของนักการเมืองนั้นส่วนหนึ่งก็จะพยายามที่จะสร้างความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อตนเองให้มากขึ้น อันจะส่งผลทางการเมืองต่อไป⁸ ซึ่งในประเด็นนี้นักการเมืองจะตกอยู่ในฐานะลำบาก เพราะต้องถูกทดสอบอยู่ตลอดเวลา และถูกประเมินค่าหรืออยู่ในสายตาของประชาชนอย่างใกล้ชิด บทบาทที่แสดงออกอาจถูกประเมินว่าดีหรือเลว หวังปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติก็ได้ สำหรับสมาชิกสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรี ซึ่งถือเป็นนักการเมืองท้องถิ่นที่ประชาชนเป็นผู้เลือกขึ้นมา บทบาทของคนกลุ่มนี้ที่หวังปฏิบัติหรือไม่หวังปฏิบัติ จึงผูกพันกับความคาดหวังในบทบาท หากสมาชิกสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรีแสดงบทบาทที่ตรงข้ามกับความคาดหวังของประชาชน หรือไม่เป็นไปตามที่ประชาชนคาดหวังไว้ ย่อมหมายถึงความเชื่อถือของประชาชนที่มีต่อสมาชิกสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรีจะลดลงตลอดจนอาจก่อให้เกิดการต่อต้าน ซึ่งการต่อต้านเหล่านี้ย่อมจะแสดงออกมาทั้งในระดับเขาและรุนแรง อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ผลอาจออกมาทั้งในเชิงบวกหรือเชิงลบก็ได้ ด้วยเหตุนี้งานวิจัยนี้จึงมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรี โดยจะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาท

⁸Dean Jore, Lawrence V. Grant and Basil Blackweel, Political Behavior: Choices and Perspective (Oxford : St. Martin's Press,

ที่ปฏิบัติจริงและบทบาทที่คาดหวัง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบและสามารถเข้าใจในบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรีได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังมีข้อเท็จจริงที่ว่า ผลการปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติตามบทบาทสมาชิกสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรี ย่อมจะส่งผลกระทบต่อค่านิยม ความรู้สึก ความคาดหวังของประชาชน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อแบบแผนพฤติกรรมการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในทางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทย และทั้งประชาชนก็เป็นคนส่วนใหญ่ เป็นเจ้าของประเทศด้วย ฉะนั้นจึงควรจะได้มีการศึกษาวิจัย หรือค้นหาคำตอบของปัญหาสำคัญที่ว่า ประชาชนมีความรู้สึกคิดเห็น และมีความคาดหวังในเรื่องเกี่ยวกับบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรีนั้นอย่างไร ความคิดเห็น ความคาดหวังของประชาชนนั้นสอดคล้องกับหลักการหรือมีลักษณะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่นและการเมืองการปกครองของประเทศหรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาบทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวังของนักการเมืองท้องถิ่นในทัศนะของประชาชน
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวังของนักการเมืองท้องถิ่นในทัศนะของประชาชน
3. เพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่น

สมมติฐานในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบ ดังนี้

1. ประชาชนมีทัศนคติต่อบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของสมาชิกสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรีแตกต่างกัน
2. ประชาชนมีทัศนคติต่อบทบาทที่เป็นจริงของสมาชิกสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรีต่างกันไปตามสถานภาพทางเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ
3. ประชาชนมีทัศนคติต่อบทบาทที่คาดหวังของสมาชิกสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรีต่างกันไปตามสถานภาพทางเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

บทบาทของสมาชิกสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรีเทศบาลเมืองแพร่ที่จะศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษา โดยแยกออกเป็นบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลและบทบาทของคณะเทศมนตรี โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. บทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแพร่ได้กำหนดขอบเขตที่จะศึกษาไว้ 4 ประการ คือ
  - 1.1 บทบาทในการทำหน้าที่นิติบัญญัติ โดยการตราเทศบัญญัติเทศบาล
  - 1.2 บทบาทในการควบคุมฝ่ายบริหารโดยกระบวนการทางการเมือง เช่น บทบาทในการตั้งกระทู้ถาม อนุมัติงบประมาณ และการอภิปราย
  - 1.3 บทบาทในฐานะผู้นำท้องถิ่นในการสร้างความร่วมมือในด้านต่าง ๆ จากประชาชน การให้ความช่วยเหลือประชาชน และการริเริ่มเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ
  - 1.4 บทบาทในการพัฒนาการเมืองการปกครองท้องถิ่น โดยการชักนำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง เช่น การส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเมือง การแสดงความคิดเห็น การขอความเห็นจากประชาชน การรับฟังความคิดเห็นและการรายงานข่าวสาร

2. บทบาทของคณะเทศมนตรีเทศบาลเมืองแพร่ ได้กำหนดขอบเขตที่จะศึกษาไว้

3 ประการ คือ

- 2.1 บทบาทในการบริหารเทศบาล ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาเมือง
  - 2.2 บทบาทในฐานะผู้นำท้องถิ่น ในการสร้างความร่วมมือในด้านต่าง ๆ จากประชาชน การให้ความช่วยเหลือประชาชน และการริเริ่มเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ
  - 2.3 บทบาทในการพัฒนาการเมืองการปกครองท้องถิ่น โดยชักนำประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเมือง การแสดงความคิดเห็น การขอความเห็นจากประชาชน การรับฟังความคิดเห็นและการรายงานข่าวสาร
3. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา จะศึกษาเฉพาะประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแพร่ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

คำจำกัดความศัพท์สำคัญ

1. นักการเมืองท้องถิ่น หมายถึง สมาชิกสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรีเทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ที่ได้รับการเลือกตั้งตั้งแต่วันที่ 28 มิถุนายน 2528 เป็นต้น มา
2. บทบาท หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และรวมไปถึงการปฏิบัติอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและประชาชนส่วนรวมด้วย
3. บทบาทที่เป็นจริง หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นที่ได้กระทำ หรือปฏิบัติไปจริงในความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่
4. บทบาทที่คาดหวัง หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นที่ควรกระทำหรือควรปฏิบัติ ในความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ประโยชน์จากการศึกษาวิจัยนี้ คงมีอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะผู้ที่สนใจ ผู้เกี่ยวข้อง หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการเทศบาล ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงผลการปฏิบัติงานตามบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรี ทราบความคาดหวังของประชาชน ที่มีต่อบทบาทของบุคคลดังกล่าวทั้ง 2 กลุ่ม ตลอดจนทราบถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างบทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวัง อันเป็นการสะท้อนให้เห็นลักษณะการเมืองในด้านต่าง ๆ ของระดับท้องถิ่น และอาจอาศัยผลของการศึกษานี้ เป็นแนวทางพิจารณาปรับปรุงบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรีให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนต่อไป

2. ผลการศึกษาที่ได้อาจอำนวยประโยชน์มากขึ้น หากได้เปรียบเทียบกับท้องถิ่นอื่น ๆ ของไทย ในอันที่จะพัฒนาท้องถิ่น และพัฒนาการเมืองการปกครองของประเทศได้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

3. ผลการศึกษายังจะช่วยในการอธิบายปรากฏการณ์และแนวโน้มทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาระบบประชาธิปไตยในประเทศไทยได้อย่างถูกต้องหรือใกล้เคียงความเป็นจริงมากขึ้น

การจัดลำดับเรื่องของการวิจัย

ในการนำเสนอเนื้อหาการวิจัย ผู้เขียนได้แบ่งเสนอผลการวิจัยออกเป็นบท ๆ รวม 6 บทด้วยกัน โดยแต่ละบทประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

บทที่ 1 เป็นการกล่าวถึงสภาพของปัญหาและความสำคัญของการศึกษาบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่น วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมุติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัยประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ คำจำกัดความศัพท์สำคัญและการจัดลำดับเรื่องของการวิจัย

บทที่ 2 เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยความหมายของบทบาท แนวความคิดเกี่ยวกับบทบาท แนวความคิดเกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงและบทบาทที่คาดหวัง บทบาทของสมาชิกสภาเทศบาล และบทบาทของคณะเทศมนตรี ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นกรอบสำคัญในการศึกษา

บทที่ 3 จะได้กล่าวถึงข้อมูล โครงสร้างทางกายภาพของเทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ อาทิ ลักษณะของกายภาพ โครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม

บทที่ 4 กล่าวถึงวิธีการดำเนินการวิจัย การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย กำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง การสร้างเครื่องมือ การรวบรวมข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มา

บทที่ 5 จะเป็นการแสดงผลการวิเคราะห์ ข้อมูลและการทดสอบสมมุติฐานที่ได้ นำเสนอในบทที่ 1

บทที่ 6 เป็นการสรุปผลการวิจัย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย